

हा हताऽस्मि कुतो न्वद्य भवेच्छान्तिरिहानलात् । अनाथा विनश्विष्यामि बालकैः पुत्रकैः सह ।
 तत्र भीमो महाबाहुर्वायुवेगपराक्रमः । आर्यामाश्रयामास भ्रातृश्यापि वृकोदरः ।
 वैनतेयो यथा पक्षी गरुत्मान् पतताम्बरः । तथैवाभिपतिष्यामि भयं वो नेह विद्यते । ५५०
 आर्यामङ्गेन वामेन राजानं दक्षिणेन च । अंसयोश्च यमौ कृत्वा पृष्ठे वीभत्सुमेव च ।
 सहसोत्पत्य वेगेन सर्वानादाय वीर्यवान् । भ्रातृनार्याश्च बलवान् मोक्षयामास पावकात् ।
 ते रात्रौ प्रस्थिताः सर्वे सह मात्रा यशस्विनः । अभ्यगच्छन्महारथं हिडिम्बवनमन्तिकात् ।
 आन्ताः प्रसुप्तास्तेभ्यो मात्रा सह सुदुःखिताः । सुप्तांश्चैनानभ्यगच्छद्विडिम्बा नाम राक्षसी ।
 सा दृष्ट्वा पाण्डवांस्तत्र सुप्तान्मात्रा सह चितौ । हृच्छयेनाभिभूतात्मा भीमसेनमकामयत् । ५५५
 भीमस्य पादौ कृत्वा तु स्व उत्सङ्गे ततोऽबला । पर्यमर्दत संहृष्टा कल्याणी मृदुपाणिना ।
 तामबुध्यदमेयात्मा बलवान् सत्यविक्रमः । पर्यपृच्छत तां भीमः किमिहेच्छस्यनिन्दिते ।
 एवमुक्ता तु भीमेन राक्षसी कामरूपिणी । भीमसेनं महात्मानमाह चैवमनिन्दिता ।
 पलायध्वमितः क्षिप्रं मम भ्रातृषु वीर्यवान् । आगमिष्यति वो हन्तुं तस्माद्गच्छत मा चिरं ।
 अथ भीमोऽभ्युवाचैनं साभिमानमिदं वचः । नोदिजेयमहं तस्मान्निहनिष्येऽहमागतं । ५६०
 तयोः श्रुत्वा तु संजल्पमागच्छद्राक्षसाधमः । भीमरूपो महानादान् विस्मजन् भीमदर्शनः ।
 ॥ राक्षस उवाच ॥ केन सार्द्धं कथयसि आनयैनं ममान्तिकं । हिडिम्बे भवयिष्यामो न चिरं कर्तुमर्हसि ।
 सा कृपासंगृहीतेन हृदयेन मनस्विनी । नैनमैच्छत्तदाख्यातुमनुक्रोशादनिन्दिता ।
 स नादान् विनदन् धारान् राक्षसः पुरुषादकः । अभ्यद्रवत वेगेन भीमसेनं तदा किल ।
 तमभिद्रुत्य संक्रुद्धो वेगेन महता बली । अगृह्णात् पाणिना पाणिं भीमसेनस्य राक्षसः । ५६५
 इन्द्राशनिसमस्यर्षं वज्रसंहननं दृढं । संहृत्य भीमसेनाय व्याक्षिपत् सहसा करं ।
 गृहीतं पाणिना पाणिं भीमसेनस्य रक्षसा । नामृष्यत महाबाहुस्तत्राक्रुध्यद्वृकोदरः ।
 तदासीत्तुमुलं युद्धं भीमसेनहिडिम्बयोः । सर्वास्तविदुषोर्धोरं वृत्रवासवयोरिव ।
 विक्रीड्य सुचिरं भीमो राक्षसेन सहानघ । निजघाम महावीर्यस्तं तदा निर्व्वलं बली ।
 हत्वा हिडिम्बं भीमोऽथ प्रस्थितो भ्रातृभिः सह । हिडिम्बामग्रतः कृत्वा यस्यां जातो घटोत्कचः । ५७०
 ततः संप्राद्रवन् सर्वे सह मात्रा परन्तपाः । एकचक्रामभिमुखाः संहृता ब्राह्मणव्रजैः ।
 प्रस्थाने व्यास एषाञ्च मन्त्री प्रियार्हिते रतः । ततोऽगच्छन्नेकचक्रा पाण्डवाः शंसितव्रताः ।
 तत्राप्यासादयामासुर्व्वकं नाम महाबलं । पुरुषादं प्रतिभयं हिडिम्बेनैव समितं ।
 तच्चापि विनिहत्योग्रं भीमः प्रहरताम्बरः । सहितो भ्रातृभिः सर्वैर्द्रुपदस्य पुरं ययौ ।
 लब्ध्वाऽहमपि तत्रैव वसता सव्यसाचिना । यथा त्वया जिता कृष्ण रुक्मिणी भीष्मकात्मजा । ५७५
 एवं सुयुद्धे पार्थेन जिताऽहं मधुसूदन । स्वयम्बरे महत्कर्म कृत्वा न सुकरं परैः ।
 एवं क्लेशैः सुबहुभिः क्लिश्यमाना सुदुःखिता । निवसाम्यार्थया हीना कृष्ण धौम्यपुरःसरा ।